

Boekbesprekingen

DE BOSBOUW IN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA

[0 (73)]

Rapport van de reis van een Internationale Studiegroep in de Verenigde Staten in het kader van de „Technical Assistance”, uitgebracht door de Nederlandse deelnemers Ir P. de Fremery, Dr J. de Hoogh en Ir W. E. Meyerink, 1953. Uitgave Contactgroep Opvoering Productiviteit, Raamweg 43, 's-Gravenhage, prijs f 4,40, giro 2586.

Deze „Forest Management Training Course” werd georganiseerd en bekostigd door de Mutual Security Agency (M.S.A.) in samenwerking met het Amerikaanse Departement van Landbouw.

Het lezen van dit rapport is een genoegen, het geeft vele stimulerende ideeën. Bovendien werpt het een geheel ander beeld op de Amerikaanse bosbouwwereld dan men meestal hoort schilderen. Er is zo vaak geschreven over bosvernielingen in de V.S. Maar in dit rapport vinden we een duidelijke tendens tot verbetering. Wanneer we lezen, dat tussen 1936 en 1948, in de Staat Zuid Arkansas alleen al 240.000 ha bos werd aangeplant, dan kunnen we niet meer spreken van een beginnend herstel; dit werk is op gang.

Belangwekkend is het medegedeelde over het mechaniseren van het vele kwekerijwerk. Dat mag ook wel in deze grote kwekerijen tot 32 ha toe, waar miljoenen planten worden gekweekt. Het komt voor, dat men, met behulp van kunstmest en beregeningsinstallaties, de jonge planten opjaagt, zodat ze in 1 jaar de grootte krijgen van een normale 3-jarige plant — d.i. een van de stimulerende ideeën.

De Nederlandse deelnemers kregen de overtuiging, dat de chemische onkruidbestrijding in boomkwekerijen nader onderzoek vergt. De behaalde resultaten in de Verenigde Staten zijn in hoge mate arbeidsbesparend.

Interessant is voorts te vernemen op welke wijze het federale bosbeheer is gedecentraliseerd en hoe vooral deze gedecentraliseerde diensten samenwerken met Staatsbosdiensten en particuliere belangstellenden, de beroemde „coöperation”.

Het feit, dat de bosexploitatie geheel ligt op het terrein van het particulier initiatief, zal er verantwoordelijk voor zijn, dat over dit onderwerp zeer weinig wordt vermeld, terwijl toch juist op dit gebied de V.S. een vooraanstaande positie innemen.

De recreatie is in de V.S. een troetelkind. De gemiddelde Amerikaan heeft hiervoor 70 uren per week beschikbaar, waaronder de vrije Zaterdag, terwijl zijn woning niet uitmunt door gezelligheid. Vaak is bovendien het weer standvastiger dan bij ons. Hij trekt er op uit. De beheerder der Federale- en Staatsbossen achten het hun taak om aan deze trekkersdrang mede te werken. Men doet dat door het inrichten van picnic- en kampeerterrainen, waarbij parkeerplaatsen worden aangelegd, kookgelegenheden gebouwd en afvalbakken geplaatst.

Van de totale oppervlakte bos in de V.S. hebben 3,2 miljoen boeren, $\frac{1}{3}$ gedeelte, of wel 55 miljoen ha in bezit, d.i. gemiddeld 17 ha per boerderij — aldus het rapport —. Het is duidelijk, dat het voor de houtproductie van het grootste belang is, dat deze boeren hun bossen behoorlijk exploiteren. De voorlichting heeft dan ook een omvangrijke taak waarin ze in hoge mate wordt bijgestaan door de proefstations. Deze geven vele publicaties uit en werken bovendien met demonstratie-proefterreinen.

Het lezen van dit rapport kan aan alle belangstellende Nederlandse bosbouwers warm worden aanbevolen. Het zal niet nalaten vele heersende, op eenzijdige beoordeling berustende, indrukken uit de weg te ruimen.

J. Th. Overbeek.

[11]

Der Wald. H. Leibundgut. Zürich, 1951. 223 blz., rijk geïllustreerd.

Blijkens het voorwoord is dit boek bestemd voor de wetenschappelijk geïnteresseerde vrienden van het bos. Het houdt daardoor het midden tussen een populair en een wetenschappelijk verhaal over de bosbouw. Daarbij is de traditionele indeling gevolgd, die men in leerboeken over de houtteelt veelal aantreft.

